Emocijų rinkiniai

Tema: Miegamojo zona

Dizaino studijos „Oitoemponto“ duetas – portugalas Arturas Miranda ir prancūzas Jacques'as Becas – neprasprūsta pro akis nė vienam praeiviui. Spalvingi, ryškūs ir ekstravagantiški jie ne tik gatvėje, bet ir darbe. Interjero ir architektūros pasaulyje portugališkasis vardas simbolizuoja prabangius ir kinematografiškus namus, vertus meno kūrinių vardo.

MONIKA REPČYTĖ

Porto mieste, Portugalijoje, 1995-aisiais įkurto ženklo dizainerai, paklausti, kokie projektai šiuo metu suteikia jų mintyse ir dienotvarkėse, kone vienbalsiai atsako esantys visuomet užimti... emocijomis. „Mes prarandame tiek daug laiko vien dėl to, kad pasineriame į emocijas. Mes dievinome žmones ir jų istorijas – jeigu dirbtume kokį nors labiau mechaninį darbą, būtų kitaip. Kai turime klientą, visuomet pasikviečiame jį vakarienės, kad galėtume pasišnekėti tarsi draugai, kol kas dar nelies dami techninių projekto detalių. Skiriame jam didžiulį dėmesį, taip kuriame artimą ryšį. Sakyčiau, kad mūsų darbe psichologinė dimensija yra svarbesnė negu bet kokia kita“, – mintimis dalijasi A. Miranda. „Priminė mūsų darbo medžiaga yra žmogus“, – patvirtina J. Becas.

Neseniai vykusioje parodoje „AD interieurs 2017“ kūrybinis tandemas pristatė intymų, prašmatnų priėmimo kambarį, kuriko vientisumą, paradoksalu, kuria meistriška eklektika. *Art Deco*, japonizmas, XVIII a. ir XX a. aštuntojo dešimtmečio aidai – kaip jiems pavyksta visa tai suderinti? A. Miranda praskleidžia harmoningos eklektikos principus: „Visų pirma, svarbiausia, kad kiekvienas daiktas savaime būtų gražus. Jeigu tai pavyksta įgyvendinti, daugiau negu pusė darbo jau atlikta. Kitas žingsnis – leisloti tam tikros logikos, kur padėtų kiekvieną objektą suderinti su kitu ir išvengti vizualaus triukšmo. Šio projekto atveju pasiausvyrą sukurti padėjo spalvų paletė, kurioje dominuoja auksiniai ir karameliniai tonai, juos papildo juodi ir rausvi akcentai. Be to, daiktai neturėtų konkuruoti. Paskutinis žingsnis – suderinti proporcijas“. J. Becas priduria, kad kurdami priėmimo kambarį jie galvojo apie konkretų personažą, kuris galėtų gyventi tokioje vietoje. Tai atskleidžia esminį dizainerių darbo principą – kurti ir pasakoti istorijas. „Kartais klientai neturi istorijos arba mums papasakoja labai mažai – tokiu atveju ją sukuriame patys, iš menkiausių nuotrupų“, – sako J. Becas.

Skirtingos eklektikos principu, kuriuos dizaino duetas laikosi ne tik deklaruodamas, bet ir spalvų atrinkdamas, atspindi ir interjero sukuriamą pasitikėjimą turimuose vientiso meno kūriniuose.

Fonas gyventi džiaugsmingai

Interjero kūrimą dizainerai prilygina kino dekoracijoms: „Filme sukurta aplinka padeda personažams vaidinti, sutelkia tam tikrą atsiminą. Taip žvelgiame ir į interjerus – jie yra labai svarbus fonas, padedantis žmonėms gyventi, pasakojantis jų istoriją. Norime, kad gyventi pavyktų lengvai, džiaugsmingai, prabangiai.“ Taip ir gimsta dueto kuriami interjerai, kuriuose suikerta aukščiausio lygio prabanga, glamūras, vintažo elementai ir vaizduotės vaisiai. Vienas iš pavyzdžių – Casa Querida projektas Lisabonoje. Įspūdinguose namuose, kuriuos sudaro keturi apartamentai (pirminis „Oitoemponto“ tikslas buvo juos visus sujungti į vientisą visumą) funkcionalumas derinamas su prašmatnumu; kuriamas dialogas tarp medžio šilumos ir šaltojo marmuro, kambarius skiria konceptualios konstrukcinės širmos, aiškiu traukiu paveikslų ir kitų meno objektų gausa. Ca qaiima rasti nedidelę kino salę ar vyno ir cigarų kolekcionavimo kambarį, kurio grindys išmuštos japoniškų popierių mi, primenančių netolliese esančios jūros bangas. Pastarąjį ertvę, anot dizainerių, yra pavyzdys, kaip namai atspindi šeimininkų įpročius ir charakterį.

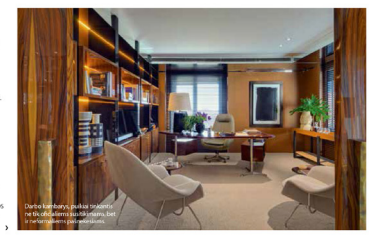
Darbo kambarys, puikiai tinkantis ne tik ofisiniams susitikimams, bet ir neformaliems pabendravimams.

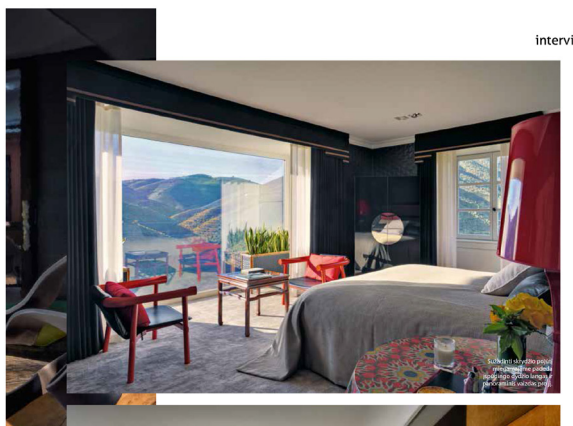
Sukūrdami skyrybų patirtį išgyvenusiai porai priėmimo kambarį, „Oitoemponto“ duetas laikėsi griežto minimalizmo principo.

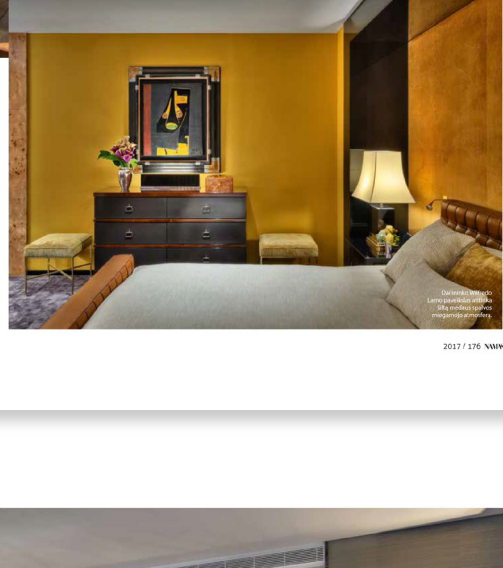
Dailininko Antonio Lamo paveikslas užima šią medinio spalvos miegamojo sienutę.

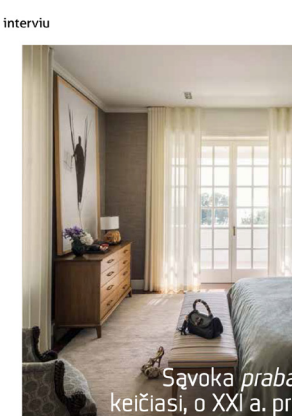
Sąvoka *prabanga* nuolat keičiasi, o XXI a. prabanga, be abejo, yra sutaupytas laikas.

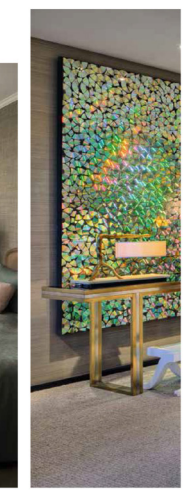

Vonios kambaryje spalvinga, Bisazza® mozaika kuria optines iliuzijas. Virtuvėje, primenančiai laboratoriją, prieš žingsnį nei kitose namų erdvėse, buvo parinkta itin siaura ir išgryninta spalvų paletė, leidžianti atsiskleisti retos rūšies marmurui ir ant jo krintantiems saulės spindulians. Miegamuosiuose galima rasti dizaino „perliukų“, praturtinančių būsto visumą, pavyzdžiui, zebro raštо minkštasuolį arba oda apmuštą lovą, derančią prie Wilfredo Lamo paveikslo, nutapyto 1939 m.

XXI a. prabanga

A. Miranda ir J. Becas nešlepia, kad jų klientai – itin turtingi žmonės, galintys sau leisti ekstravagantiškiausius eksperimentus. Visgi tai nereiškia, jog prabangus stilius įmanomas tik išleidžiant milžiniškas sumas. Paslaptis slypi jau minėtame skirtingų objektų derinime. „Prabanga ar tą *glamūrą*, kuria ne objekto kaina, o jo dizainas. Pavyzdžiui, rinkdami minkštasuolį, iš karto patikriname, kaip žmogus jausis ir atrodys jame sėdėdamas. Pagalvokite apie visus stilingus praėjusio amžiaus penktojo dešimtmečio filmus, kuriuose žmogus įsitaiso kėdėje ir atsainiai atmeta atgal ranką – juk jeigu atlošias per aukštai, ji atrodys persikreipusi, drabužis neišvaizdžiai susirauklės ir visuma bus jeigu ne juokinga, tai tikrai keista“, – juokiasi A. Miranda.

Išskirtiniai „Oitoemponto“ interjerai – ne tik spalvingo kūrėjų vidinio pasaulio, bet ir eruditcijos simbolis. Pokalbio metu dizaineriai ne kartą minė įvairius įkvėpimo šaltinius: juos žavi ketvirtasis ir penktasis dešimtmečiai, Marlene Dietrich, Džeimsas Bondas, Holivudas, Palm Springs (dėl šios priežasties savo vilą Porto mieste jie įsirengė kalifornietiško stiliaus), Deanas Martinas, Frankas Sinatra ir, galbūt kiek netikėta, pankų ir hipių periodas. „Namai – ryškiausių emocijų rinkinys. Tai turi atsispindėti“, – tikina jie. Kiekviename dizainerių kuriame interjere kupina aliuzijų į skirtingus laikotarpius, meno kryptis, žmones. J. Becą pavyzdžiui, labai įkvepia vienas garsiausių visų laikų kolekcionierių Jacques'as Doucet as. AD parodai sukurtame kambaryje yra nemažai nuorodų į jį.

Dizaineriai nuolat svarsto besikeičiančią sąvoką *prabanga*; anot jų, XXI a. prabanga, be abejo, yra sutaupytas laikas. „Jeigu daiktai, naudojami namie,

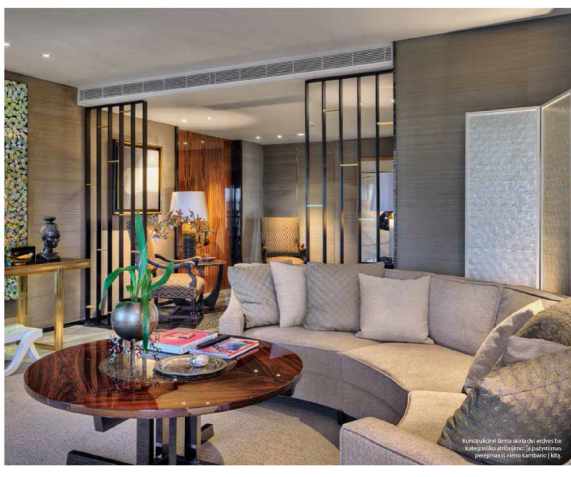
Konceptualiose širmos skiriančiose erdvės be kokių nors drastiškų pertvarų įsirengiamas svetainės ir vieno kambario į kitą.

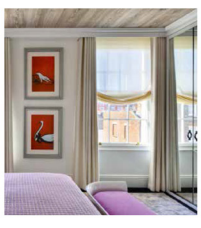

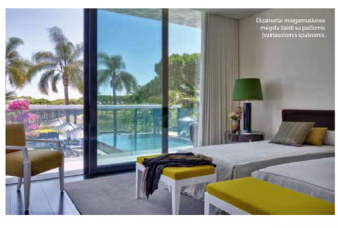
Dizaineriai miegamuosiuose mieste šalia su patiems svarbiausiomis spalvomis.

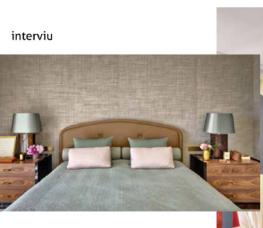

Aiški struktūra ir žaismingumas būdingi vaikų kambariams.

padeda sutaupyti laiko, kurį jo to būtų galima skirti maloniems, neproduktyviems, tingiems veiklomis – tarkime, namai yra prabangūs, – juokiasi jie. O tai namų jaukumą, pasak dizainerių, labiausiai kuria šviesa, garsas ir kvapai. Kalbėdami apie šio žurnalo „Namas ir aš“ numerio temą – miegamųjų erdvės, patvirtinavai pabrėžė, kad svarbiausias yra erdvės pojūtis. Ir tai ne tik miegamojo dydis, bet ir tinkamas planas, kuris padėtų jaustis laisvai ir komfortiškai. „Kai esi tokioje intymioje erdvėje ir joje jauti laisvę, sustiprėja įspūdis, kad pasaulis yra didelis, tu nesi uždarytas. Tad mūsų patarimas: palikite erdvės savo plaučiams ir mintims. Miegamajame užtenka vos kelių tvirbiausių baldų, neerkio aprikrauti“, – tvirtina dizaineriai.

Metodika, bet ne stilius

Kone dešimtmetį savo karjeros paniekimu dizaineriai laiko jau minėtą maksimaliai artimą ryšį su klientais. „Mes esame su jais labai arti. Būtent dėl to kūrybiniame procese dažniausiai esame vietiškai laisvi. Nėra tuvejome vieną vieršuočio projektą. Porto mieste, kai užsakovai iki paskutinės minutės nieko netikrino ir neaiškino. Tai labai glosto mūsų širdis. Vadinasi, klientai pasitiki mūsų darbo metodika. Būtent metodika, o ne stiliumi, nes kiekvienas mūsų projektas yra skirtingos stilistikos“, – pabrėžia jie.

Savitas būdas kurti interjerus A. Miranda ir J. Becą nuvedė dar toliau. „Mūsų metodas ypatingas: visų pirma, planuojame namus, jų bendrą vaizdą, ir tik po to aplink tą struktūrą harmoningai išvyla namo kontūrai“. Dizaineriai dažtuojasi, kad jų kuriuose namuose išaugo ir klientų ažžalos – naujos kartos: taip jie jaučiasi prisidedantys prie asmenybių augimo ir vystymosi.

Pačioje pokalbio pabaigoje A. Miranda parodo savo užrašų knygutę, kurioje kolekcionuoja įvairiausius lipdukus, medžiagas, užrašus. „Kitiems gal tai atrodytų niekam nereikalingų dalykų rinkinys, bet jis mane įkvepia“, – juokiasi dizainerė. Labai tikėtina, kad būtent iš šių mažmožių vieną dieną gims ir būsimo interjero planas. „Sudėtingiausia ir kartu svarbiausia bus rasti kompromisą su Jacques'u, – mirktelėjo jis. – Yra keminga: turėti dėl spalvos.“ Jau atsivelkindama pamanau, kad tokią didelę aistrą savo darbui jaučiantys kūrėjai kitokių kūrybinių komplikacijų turbūt paprasčiausiai neįbejapatebi. ■

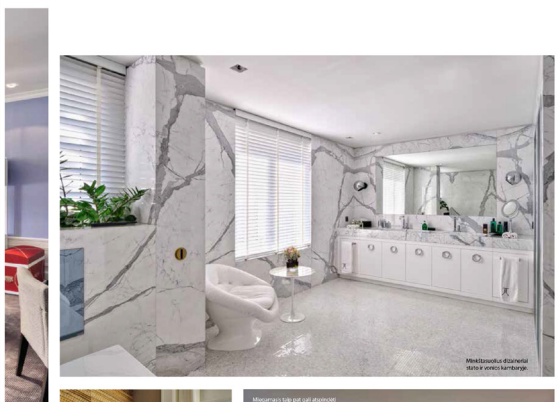
Miegamasis taip pat gali atspindėti šeimininų pomėgius. Šiuo atveju lauksmo skulptūros pelėkis ir „Duchampo akyrys pomėgis.

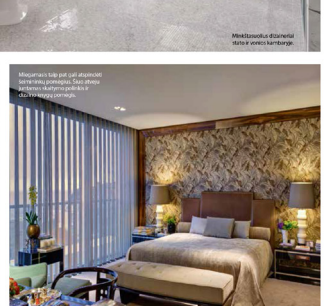
Miegamasis taip pat gali atspindėti šeimininų pomėgius. Šiuo atveju lauksmo skulptūros pelėkis ir „Duchampo akyrys pomėgis.